

No terve! - tervehdys teille ystävät, tuttavat, lähettäjät

Uusi kirje, uusi paikka! Voin näköjään aloittaa tänä vuonna kaikki uutiskirjeet samoilla sanoilla. Uusi paikka... Tosin nyt uusi paikka onkin tuttu ja vanha. Kirjoitan teille maasta, jossa ilma on raikas, jossa asiat hoidutvat nopeasti, jonottamatta ja hyvästä asiakaspalvelusta nauttien, jossa saa ruisleipää pöytään...

Olen parhaillani Suomessa. Ja nyt ihmettelette, että: ”Hä, miksi? Miten? Miten pitkän aikaa? Etkö menekään Angolaan?” Näihin kysymyksiin vastasin juuri Suomeen tultuani lähes päivittäin. Ymmärrettävästi.

Ei hätää, ei hätää. Ei ole sattunut mitään pahaa. Enkä tullut Suomeen jäädäkseen, en lyönyt hanskoja tiskiinkin. Yllätyksenä myös itselleni tultiin vain sellaiseen tilanteeseen, että Angolan muuttuviin lupahakemuksen muotovaatimukseen ei voinut vastata enää etänä Afrikan mantereelta. Minun oli tultava Suomeen työlupaprosessin vuoksi, henkilökohtaisesti allekirjoittamaan kahta liitepaperia. Siitä se oli kiinni. Tämän hoidin heti ensimmäisenä arkipäivänä saavuttuani eli maanantaina 1.10. Montakaan minuuttia ei tähän maistraatissa mennyt. Sen jälkeen paperit menivät ulkoministeriön leimauksen kautta Angolan suurlähetystöön Tukholmaan ja käsittelyyn siellä. Nyt kaikki paperit ovat Tukholmassa ja hyväksyntä Angolasta on tullut. Nyt vain odottelen, että lupa itsessään kirjoitetaan Angolan suurlähetystössä.

Jäin Suomeen odottamaan lupaa ja siis lähden, kun lupa on hyppysissä. Palaan Afrikkaan ja menen Angolaan sitten hetimiten. Toinen näissä uutiskirjeissäni toistuva asia on: „En vielääkään tiedä, milloin pääsen siirtymään Angolaan ja aloittamaan työtä siellä.“ Itse ajattelen, että EHKÄ 1-3 kuukautta voisi mennä tähän Suomessa odotteluun. Toivottavasti lähempänä 1:tä kuin 3:a.

En ole lomaillut Suomessa, vaan jatkanut töitäni. Teen erinäisiä työtehtäviä tänä aikana: eteläisen Afrikan tiedotuksen tehtäviä sekä pääsen mukaan auttamaan erilaisissa kiinnostavissa Lähetysseuran hommissa. Ideointia, nuortenleiri ja vähän vierailujakin. Monenlaista kiinnostavaa. Pitkäaikaista suunnittelua niin työssä kuin muussakin elämässä tietenkin haittaa epätietoisuus, kun työluvan saapumisen ajankohdasta ei siis tiedä kukaan. Kuitenkin jo yhdessä päivässä, kun kävin tutustumassa Pasilan uusiin toimistotiloihimme ja tapasin eri ihmisiä siellä, sain rutkasti hyviä ideoita mahdollisuuksista, joissa voin täälläkin käyttää taitojani ja kokemustani, myös tällaisessa epämääräisessä tilanteessa.

Botswanassa yritin viimeiseen asti selvittää, jos tuo työluvan paperiasia hoituisi siellä lähempänä. Ja minähän olin palaamassa Botswanasta Namibiaan. Mutta muutosta ja mullistusta on lähetystyön arki. Kaikki muut vaihtoehdot karsiutuivat yksitellen pois ja oli palattava Suomeen. Ja sitten kun vain tämä vaihtoehto oli jäljellä, niin ei sekään kyllä huonolta tuntunut. Pääsin ihanaan, ruskaiseen ja raikkaaseen Suomen syksyyn, ja työnteon ohella pääsin näkemään jälleen rakkaitani.

Ihmettelyni jatkuu, että miksihän Jumala minua näin johdattaa. Mutta näen jo nyt tässä pomppoilussa ajoituksen suhteen hienoa Jumalan johdatusta, jotta käytännön asiat näissä olosuhteissa ovat sujuneet hyvin. Tyyliin ”Onni onnettomuudessa”. Kiitos rukouksistanne! Minulla on koko ajan tässä yli vuoden kestäneen odottelun aikana ollut vahva luottamus, että Jumalalla on omat aikataulunsa ja pyhä viisaus, joka on myös tämän kylläkin ihmisjärjelle ihmeellisen ja aika uskomattoman viivytyksen ja monimutkaisuuden takana. Kiitos siitä, että olette rukoilleet minulle kärsivällisyyttä. Todellakin tyyni ja hyvä mieleni on Jumalan lahja ja rukousvastaus. Omissa voimissani olisin tässä tilanteessa jo melko hermoraunio.

Tulevasta emme kukaan edelleenkään tiedä. Kuten viime kirjeessä kirjoitin: ”Mieli odottaa Angolaan pääsyä, mutta olen huomannut, että ehkä tiedostamattakin olen suunnannut ajatukset jokapäiväiseen arkeen siellä missä milloinkin olen. Päivä vain ja askel kerrallansa.” Tämä on totta myös Suomessa ollessa. Toivon, että lupa saapuu pian, sillä pidemmän päälle voi alkaa tuntua jo liiankin kivalta olla lapsuudenkodissani Savossa, joka on tuki-kohtani Suomessa. Toki on ollut todella ihanaa, että näin yllätyksenä paljon aiottua aikaisemmin pystyin näkemään perhettäni ja nyt etätyön ansiosta olen saanut ihan ollakin kotona Rautavaaralla. Mutta mitä pidempään olen kotona, sitä vaikeampaa on varmasti **jälleen** sanoa jäähyväisiä.

Viime kirjeessä mainitsemani käden ihon reaktio parani lopulta melko pian vielä Botswanassa ollessani oikealla rasvalla. Suomessa viikon jo oltua, nappasin mukaani nuhan, mutta se oli onneksi kevyt-versio ja on jo mennyt pois. Olen kiitollinen Jumalalle terveydestä.

Sitten kun se työlupa viimein saapuu, niin pakkaan laukkuni jälleen kerran, ja suuntaan oikeasti Angolaan! Sitä odotellessa... Askel kerrallaan. Luoja yksin tietää. Kiitos, kun rukoilette puolestani! Tiedän, että Jumalalla on kaikki tiedossaan ja aikataulut suunniteltu parhaimmiten. Odotan ilolla, mitä tuleva tuo mukanaan.

Siunattua syksyn jatkoa teille!

KIITOS, kun olet mukana tällä yhteisellä matkalla, tässä yhteisessä työssä Jumalan käsinä ja jalkoina maailmassa!

Hyviä seurakuntavaaleja ja vielä parempia päättäjiä seurakuntiemme toimielimiin ensi kaudelle!

Vink: <http://gloaalikirkko.fi/>

Terveisin lähettinne Teija Lievonen

Menkää julki julistamaan
ristin riemusanomaa.
Voitonsankarimme suusta
Golgatalla kajahtaa:
"Täytetty jo kaikki on!"
Siihen tyytyy rauhaton.

(Virsi 426: 2,3,5, sanat Kauko Veikko Tamminen 1911, 1923)

Menkää, seuraavathan teitä
siunaukset ystäväin.
Rukouksin mukananne
hekin työssä ovat näin.
Ystäviä Kristuksen
johtaa Henki yhteinen.

Menkää, Jeesus pitää teitä
joka päivä lähellään,
vaikka veisi syviin vesiin
taikka laaksoon pimeään.
Kun vain Herra teitä vie,
kirkastuu myös synkin tie.

Kiitos, kun olet siunauksissa ja rukouksissa mukana työssä!

Kuvien selitykset:

- ”Kyllä kelpaa!” Hymy on pinnassa niin tytöllä kuin äidilläkin.
- Kotikirkkoni, jossa minut on kastettukin aikoinaan. Rautavaaran kirkko 1980-luvulta ja tapuli 1820-luvulta.

Facebookissa **Suomen lähetysseura eteläisessä Afrikassa** -sivulla voi seurata kuulumisia tältä työalueelta
– Kannattaa käydä siellä tykkäämässä ja seuraamassa!

Osoitteeni on (saan postin sitten kun saan):

Teija Lievonen (FELM, IELA, Shangalala)
P.Bag 2015
Ondangwa
NAMIBIA

Teija Lievonen

KM, käsityön ja uskonnon opettaja

- Menossa Angolaan, raamattukoulun opettajaksi Shangalalan instituuttiin
- Rautavaaralaislähtöinen, mutta porvoolaistunut savolainen
- Parhaillaan Suomessa odottamassa työlupaa ja siirtymistä Angolaan

Rukousaiheet:

- Kiitos terveydestä ja varjeluksesta
- Kiitos johdatuksesta ja Jumalan suunnitelmista aikataulutuksineen
- Kiitos mahdollisuudesta nähdä perhettä ja olla hetki Suomen kotona
- Siunaa tuleva nuortenleiri ja vierailut, joilla olen mukana
- Työluvun saapuminen mahdollisimman pian, Jumalan aikataulussa
- Kiitos Suomen luonnosta, sateista, ruskasta ja raikkaasta ilmasta. Avaa silmämme varjelemaan luotuasi.
- Kaikki kohtaamani ihmiset: kylän miehet ja naiset, seurakuntalaiset, sukulaiset...
- Angolan kirkko: seurakuntalaiset ja vastuunkantajat
- Shangalalan instituutti, opiskelijat ja opettajat
- Lähetysseuran työ erityisesti eteläisessä Afrikassa
- Perheeni ja rakkaani, jotka ikävöivät minua ja huolehtivat vuokseni
- Varjeltuja ja turvallisia matkustamisia Suomessa ja aikanaan Angolaan
- Kiitos lähettävistä ja kanssarukoilevista ystäväistä ja seurakunnista
- Johdata, Jumala, kaikessa nykyisessä ja tulevassa!

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta jo 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH

Maksuviiteviesti: Teija Lievonen, Angola

Suomen Lähetysseura ry

PL 56, 00241 Helsinki

(Käyntiosoite: Maistraatinportti 2 A, 00240 Helsinki)

*vaihe 09 129 71 (arkisin klo 8-16)

<http://www.suomenlahetykseura.fi/>
palaute@suomenlahetykseura.fi